20/04/2021

Όσιος Αθανάσιος ο Μετεωρίτης

/ Βίοι Αγίων

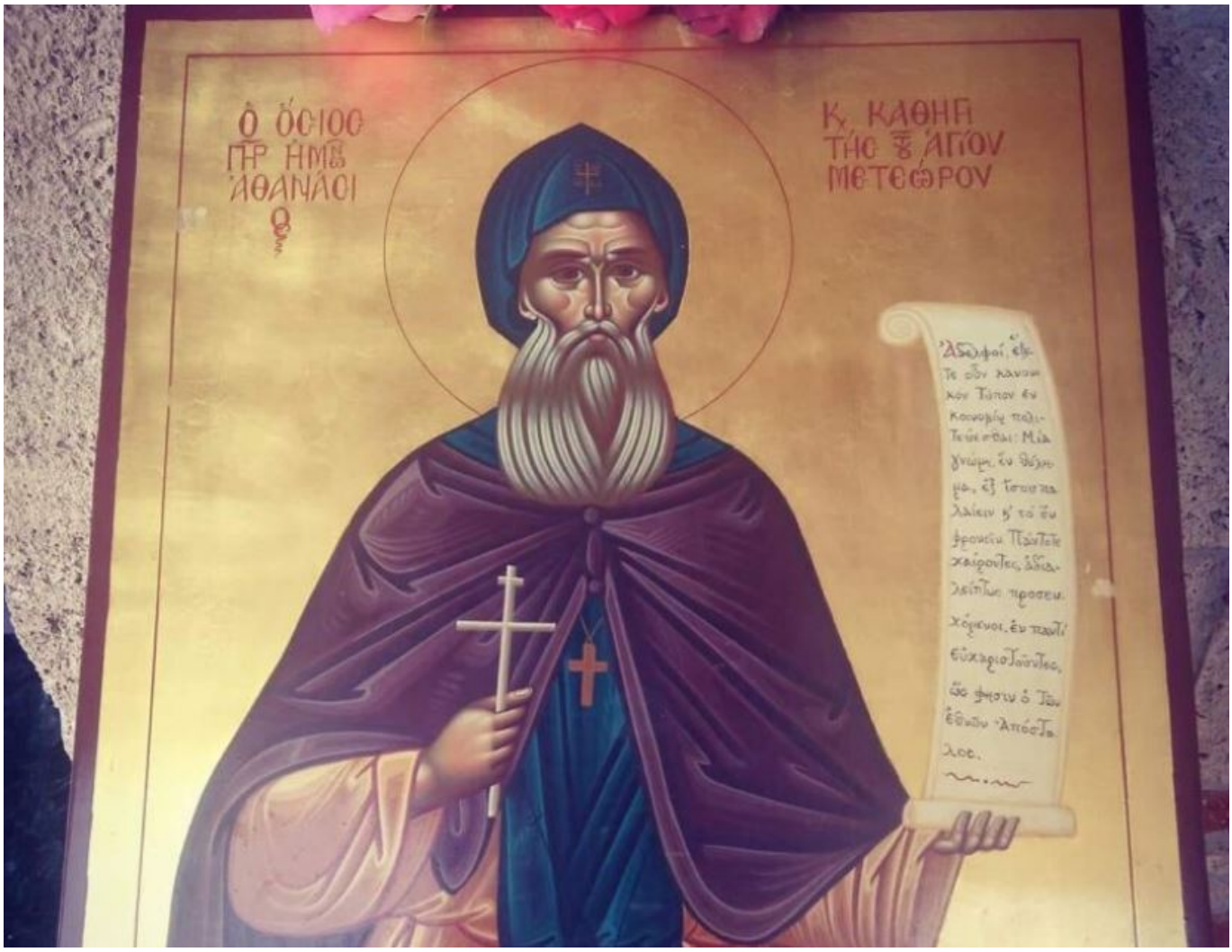

Σήμερα η Εκκλησία τιμά τη μνήμη του πρώην αρχιτελώνου της Ιεριχούς, του Αποστόλου Ζακχαίου, ο οποίος μετά τη δημόσια μεταμέλειά του εντάχθηκε στον κύκλο των Ο΄ μαθητών. Επίσης, εορτάζουμε τη μνήμη του Ιερομάρτυρος Αναστασίου, επισκόπου Αντιοχείας, των Μαρτύρων Ακινδύνου, Αντωνίνου, Βίκτωρος, Καισαρίου και των συν αυτών. Ακόμη, εορτάζουμε τη μνήμη των Οσίου Αθανασίου κτίτορος της Μονής του Μεγάλου Μετεώρου (†1383), καθώς και Οσίου Θεοδώρου του «Τριχινά».

Ο Άγιος Αναστάσιος επίσκοπος της περίφημης πόλης της Αντιοχείας της Συρίας ξεκίνησε από νεαρός ως ασκητής στο όρος Σινά, στις αρχές του 6ου αιώνα, θέλοντας να μιμηθεί τους λόγους του Αναστημένου Σωτήρος Χριστού. Από τα ασκητήρια στο θεοβάδιστο όρος Σινά πήγε στην Αντιόχεια, όπου έγινε

αποκρισάριος της Εκκλησίας Αλεξανδρείας.

Όταν πέθανε ο επίσκοπος Αντιοχείας Δόμνος, όλοι οι πιστοί, κλήρος και λαός, τον ανέβασαν στον επισκοπικό θρόνο Αντιοχείας (559 μ.Χ.). Ο αυτοκράτορας Ιουστίνος, με πρόφαση ότι δήθεν κατασπατάλησε την εκκλησιαστική περιουσία, τον εξόρισε το 570 στα Ιεροσόλυμα, όπου παρέμεινε μελετώντας και συγγράφοντας μέχρι το 593. Τότε επανήλθε στον θρόνο του και πέθανε κατά το 599.

Ο Όσιος Αθανάσιος, τον οποίο επίσης εορτάζουμε σήμερα, γεννήθηκε στην Πάτρα (το 1305 μ.Χ.), από γονείς πλούσιους και επιφανείς. Όμως σε πολύ μικρή ηλικία έμεινε ορφανός από πατέρα και παραδόθηκε στην επιμέλεια του θείου του.

Μετά την κατάληψη της πατρίδος του από τους Τούρκους, μετέβη στη Θεσσαλονίκη και από εκεί στο Άγιο Όρος, όπου γνώρισε και συνδέθηκε με τους περιώνυμους τότε ασκητές Γρηγόριο το Σιναΐτη τον ησυχαστή, Ισίδωρο το Θεσσαλονικέα, και άλλους οσίους άνδρες, από τους οποίους μυήθηκε στην ασκητική ζωή.

Αφού επισκέφθηκε και άλλους τόπους, όπου ζήσαν ασκητές, κατέληξε στους Σταγούς, στην Καλαμπάκα. Εκεί στα πανύψηλα βράχια και συγκεκριμένα πάνω σε κάποια τεράστια πέτρα, τη λεγόμενη Στύλο κατοίκησε με δύο μαθητές του και έκτισε ναό. Την πέτρα εκείνη την ονόμασε Μετέωρο.

Επειδή η φήμη του έφερε κοντά του πολλούς νέους ασκητές, ίδρυσε κοινόβιο με μεγάλο ναό αφιερωμένο στη Μεταμόρφωση του Σωτήρος Χριστού. Εκεί, με αυστηρή άσκηση, βίωσε τη θέα του ακτίστου φωτός, και έζησε τα υπόλοιπα έτη της ζωής του, διδάσκοντας και νουθετώντας τους νέους αδελφούς. Εκοιμήθη ειρηνικά το 1383 μ. Χ., σε ηλικία 78 ετών.

Η ευχή του Οσίου Εφραίμ του Σύρου, η οποία επαναλαμβάνεται αυτές τις ημέρες της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, μας προσφέρει όλο το νόημα των ημερών.

«Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς. Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν».

Αυτή η προσευχή ακούγεται νυχθημερόν. Εξαιρετικά λέγεται μέσα στη χαρμολύπη των ημερών της νηστείας, από τους μοναχούς στα μοναστήρια μας, τις φωτεινές

λαμπάδες και νησίδες της Ορθοδοξίας, όπως στην περίφημη μοναστική πολιτεία των Μετεώρων στην Καλαμπάκα.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου